

да промѣни сѹціѧ гласны бѹкви. Тре-
бѹваши да пише твердѣ мачно.

Въ Болгарскій таѹицѣ има звѣкъ Рѹ-
скаго ы, или Ромынскаго з, но никакъ
не въ онѣзи слѹчаніѧ, дѣто є' наше ы,
а секога въ такива, каквото тꙗка. А
ако са' помыслили тїи да оупотреблѧватъ
въ свои слѹчаніѧ ЕѢлеਜецъ (кое ауз
Хвалимъ), то Болгаре не требѹва да про-
мѣняватъ етимологическія гласна бѹкви,
За това :

- 1) Зада сѧ оуварди ҳарактириз (*свой-
ство, или достоинство) словопропиу же-
деніѧ.
- 2) За да сѧ не оудалечатъ отъ Старо-
Болгарскаго, т. е. Церковнаго таѹика.
- 3) Баде и мачно не ѿде да разѹмѣ-
нити Россіанинъ, нити Сербинъ,
нити Босенецъ ; това не бы было
добро.

Ауз фанахъ перо не сосъ намѣреніє